

[Prima Pagină](#) > ... > [Introducerea Unei Acțiuni În Justiție](#) > [Unde Și Cum](#) > [Cum Puteți Sesiza o Instanță de Judecată](#) > [Lithuania](#)

Cum puteți sesiza o instanță de judecată

Conținut furnizat de

European Judicial Network
(in civil and commercial matters)

1 Este necesar să mă adresez unei instanțe judecătorești sau există o altă alternativă?

Legislația Republicii Lituania oferă o serie de opțiuni alternative pentru soluționarea litigiilor. În 2012, în Lituania, a intrat în vigoare Legea revizuită privind arbitrajul comercial (*Komercinio arbitražo įstatymas*). Această Lege se aplică în cazul procedurilor de arbitraj care au loc pe teritoriul Republicii Lituania, indiferent de cetățenia sau de naționalitatea părților implicate în litigiu, indiferent de calitatea de persoană fizică sau juridică a acestora sau dacă procedurile de arbitraj sunt organizate de către un organism de arbitraj permanent sau *ad hoc*. Arbitrajul este o alternativă la instanțele naționale, cu valoare echivalentă. Acesta oferă opțiunea de soluționare rapidă și convenabilă a majorității litigiilor de afaceri, prin aducerea acestora în fața unor persoane private independente, care au autoritatea necesară, se bucură de o reputație bună, și sunt acceptabile pentru ambele părți, mai degrabă decât pentru judecători. Părțile care apelează la arbitraj pot conveni cu mai multă libertate asupra normelor care guvernează procedurile de arbitraj. Curtea de arbitraj se poate întruni în orice locație convenabilă pentru părțile implicate și poate alege în mod liber limba în care se vor desfășura procedurile și tipul deciziei etc. Acordurile de arbitraj electronice sunt recunoscute ca acorduri scrise.

În 2008, a fost adoptată Legea privind medierea conciliantă în litigiile civile (*Civilinių ginčų taikinamojo tarpininkavimo įstatymas*). Medierea conciliantă în litigiile civile (denumită și mediere) este o procedură de soluționare amiabilă a litigiilor, care implică participarea unui intermediar terț conciliant (mediator) nepărtinitor. Legea specifică faptul că medierea poate fi utilizată pentru soluționarea litigiilor civile (mai exact, a litigiilor care implică probleme familiale și alte chestiuni) care pot fi audiate de o instanță în cadrul procedurilor civile. Părțile pot utiliza această opțiune pentru a soluționa litigiul, atât anterior trimiterii litigiului în instanță (mediere extrajudiciară), cât și după începerea acțiunii în justiție (mediere judiciară). Trebuie reținut faptul că începerea medierii suspendă termenul de prescripție al unei plângeri. Astfel, chiar dacă nu se obține soluționarea amiabilă a unui litigiu, părțile își rezervă dreptul la o cale de atac în instanță. Medierea judiciară este gratuită. Mai mult, dacă alegeți să soluționați litigiul civil prin mediere judiciară, veți economisi mai mult timp și efort, în comparație cu procedurile juridice; de asemenea, veți economisi bani, deoarece în cazul în care procedura de mediere se finalizează cu un acord amiabil, 75 % din taxa judiciară achitată va fi rambursată. Soluționarea unui litigiu prin mediere judiciară garantează confidențialitatea și oricare dintre părți se poate retrage din medierea judiciară fără a preciza motivele.

Soluționarea extrajudiciară a litigiilor derivate din contracte încheiate cu consumatorii este guvernată de Legea privind protecția consumatorilor (*Vartotojų teisių apsaugos įstatymas*), care a intrat în vigoare în anul 2007 și care consacră o alternativă pentru procedurile judiciare, inclusiv regulile sale de procedură și structura instituțională. Organismele implicate în soluționarea alternativă a litigiilor în Lituania sunt Serviciul Național pentru Protecția Consumatorilor (*Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba*), Serviciul de Reglementare a Comunicațiilor (*Ryšių reguliavimo tarnyba*) și alte organisme care abordează litigii în sectoare individuale (Serviciul de Reglementare a Comunicațiilor audiază litigiile din domeniul comunicațiilor electronice și al

serviciilor poștale și de curierat, Banca Lituaniei (*Lietuvos bankas*) abordează litigiile consumatorilor cu furnizorii de servicii financiare etc.). Consumatorii pot apela la asistență juridică în timpul soluționării alternative a litigiului, dar costurile acesteia nu sunt rambursabile. Asistența juridică primară și secundară garantată de stat este acordată consumatorilor care îndeplinesc criteriile prevăzute în legislație. O cerere adresată către un organism de soluționare alternativă a litigiilor nu suspendă, de obicei, termenul de prescripție. Prin urmare, având în vedere termenele relativ lungi pentru soluționarea litigiilor privind consumatorii și anumite termene de prescripție scurte pentru plângeri, există un risc major de depășire a termenului de prescripție.

2 Există termene pentru introducerea unei acțiuni în justiție?

Termenul general de prescripție este de zece ani.

Legislația lituaniană prevede termene de prescripție mai scurte pentru anumite tipuri de plângeri.

Un termen de prescripție mai scurt, de o lună, este aplicat în cazul plângerilor derivate din rezultatele procedurilor de licitație.

Un termen de prescripție mai scurt, de trei luni, este aplicat în cazul plângerilor care urmăresc invalidarea deciziilor organismelor unei entități juridice.

Un termen de prescripție mai scurt, de șase luni, este aplicat în cazul:

1. plângerilor care vizează aplicarea legislației pentru neîndeplinirea obligațiilor (o amendă, dobânzi pentru plată întârziată);
2. plângerilor care vizează defecte ale produselor vândute.

Un termen de prescripție mai scurt, de șase luni, se aplică în cazul plângerilor referitoare la relațiile dintre companiile de transport și clienții acestora, cu privire la transporturile expediate din Lituania, iar un termen de prescripție de un an se aplică transporturilor expediate în străinătate.

Un termen de prescripție mai scurt, de un an, se aplică în cazul creanțelor de asigurare.

Un termen de prescripție mai scurt, de trei ani, se aplică în cazul acțiunilor în despăgubiri, inclusiv al celor rezultate din calitatea necorespunzătoare a produselor.

Un termen de prescripție mai scurt, de cinci ani, se aplică în cazul plângerilor pentru executarea dobânzilor și a altor plăți periodice.

Plângerile referitoare la defecte ale lucrărilor efectuate sunt supuse unor termene de prescripție mai scurte.

Plângerile referitoare la transportul de marfă, pasageri și bagaje sunt supuse termenelor de prescripție prevăzute în codurile (legile) aplicabile mijloacelor de transport specifice.

3 Trebuie să mă adresez unei instanțe din acest stat membru?

Un litigiu referitor la obligații contractuale este reglementat de legea aleasă de comun acord de părțile implicate; dacă părțile au ales legislația Republicii Lituania, acestea își pot apăra interesele legale înaintea instanțelor lituaniene. Un astfel de acord între părți poate fi prevăzut în cadrul contractului sau stabilit în conformitate cu circumstanțele concrete ale cauzei. Părțile pot conveni ca legislația unui anumit stat să guverneze întregul contract sau o anumită parte a contractului. Când părțile decid ca legislația unui stat străin să fie aplicată asupra unui contract, aceasta nu poate fi utilizată ca motiv pentru renunțarea la orice reguli obligatorii aplicabile în Republica Lituania sau în orice alt stat care nu pot fi schimbate sau la care nu se poate renunța prin acordul părților.

Dacă părțile nu indică legislația care ar trebui să guverneze contractul, se aplică legislația statului cu care este cel mai strâns asociată obligația contractuală. Există prezumția că obligația contractuală este cel mai strâns asociată cu statul pe al cărui teritoriu:

1. își are reședința permanentă sau sediul central partea supusă celei mai caracteristice obligații

contractuale. Dacă obligația este mai strâns asociată cu legislația statului în care se desfășoară activitatea părții supuse obligației, se va aplica legislația acelui stat;

2. este situat bunul imobil, dacă obiectul contractului este dreptul la un bun imobil sau dreptul la utilizarea acestuia;
3. era situat sediul social la momentul încheierii unui contract de transport, atât timp cât statul în care este situat sediul social al transportatorului este același stat în care a fost încărcată marfa sau același stat în care este situat sediul social al expeditorului sau același stat din care a fost expediată marfa.

Acordurile de arbitraj sunt guvernate de legea aplicabilă contractului principal. În cazul în care contractul principal este nul, se aplică legislația teritoriului pe care a fost încheiat acordul de arbitraj; dacă acesta nu poate fi identificat, se aplică legislația statului unde se desfășoară procedura de arbitraj.

Drepturile și obligațiile părților care decurg din prejudiciu sunt guvernate, la alegerea părții afectate, fie de legislația statului în care a fost comisă fapta relevantă sau în care sunt situate orice alte circumstanțe care au dus la apariția prejudiciului, fie de legislația statului în care prejudiciul a fost suferit.

Regimul juridic care guvernează proprietatea matrimonială este determinat de legislația statului în care cei doi soți își au reședința permanentă. Atunci când reședințele permanente ale celor doi soți sunt situate în state diferite, legislația guvernantă va fi cea a statului ai cărui cetățeni sunt ambii soți. Atunci când soții au cetățenii diferite și nu au avut niciodată o reședință comună, legislația guvernantă va fi cea a statului în care a fost încheiată căsătoria. Regimul juridic care guvernează proprietatea matrimonială definită prin contract este legislația statului ales de către soți în contractul acestora. În acest caz, cei doi soți pot alege legislația statului în care au sau vor avea reședința permanentă, legislația statului în care a fost încheiată căsătoria sau legislația statului din care provine unul dintre soți. Acordul dintre soți privind legislația aplicabilă cu privire la proprietate va fi valid atât timp cât respectă cerințele legislației statului ales sau ale legislației statului în care a fost încheiat acordul.

4 Dacă da, cărei instanțe din acest stat membru ar trebui să mă adresez, având în vedere domiciliul meu, al celeilalte părți sau alte aspecte ale cauzei mele?

Regulile privind jurisdicția sunt prevăzute în articolele 29–30 ale Codului de procedură civilă (*Civilinio proceso kodeksas*). O plângere poate fi înaintată unei instanțe în funcție de locul de reședință al pârâtului. O plângere împotriva unei entități juridice trebuie înaintată în funcție de sediul social al acesteia, indicat în registrul entităților juridice. Dacă pârâtul este statul sau o localitate, plângerea trebuie înaintată în funcție de sediul social al organismului care reprezintă statul sau localitatea în cauză.

O plângere împotriva unui pârât a cărui reședință este necunoscută poate fi înaintată în funcție de locația proprietății acestuia sau a ultimei reședințe cunoscute. O plângere împotriva unui pârât care nu are reședința în Republica Lituania poate fi înaintată în funcție de locația proprietății sale sau a ultimei reședințe cunoscute din Republica Lituania. O plângere referitoare la activitățile unei sucursale a unei entități juridice poate fi, de asemenea, înaintată în funcție de sediul social al sucursalei.

O plângere privind acordarea pensiei alimentare și determinarea paternității poate fi, de asemenea, înaintată în funcție de reședința reclamantului. O plângere pentru repararea prejudiciilor aduse sănătății, inclusiv decesul, poate fi înaintată în funcție de reședința reclamantului sau de locul în care a fost produs prejudiciul. O plângere pentru prejudicii aduse proprietății unei persoane poate fi înaintată în funcție de reședința reclamantului (sediul social) sau de locul unde a fost produs prejudiciul.

O plângere cu privire la un acord/contract care specifică locul executării acestuia poate fi, de asemenea, înaintată în funcție de locul de executare indicat în acord/contract.

O plângere referitoare la acționarea în calitate de tutore, custode sau administrator de proprietate poate fi, de asemenea, înaintată în funcție de reședința (sediul social) tutorelui, custodelui sau administratorului proprietății.

O plângere referitoare la contracte încheiate cu consumatorii poate fi, de asemenea, înaintată în funcție de reședința consumatorului.

Un reclamant are dreptul să aleagă între mai multe instanțe competente pentru cauza respectivă.

Plângerile privind drepturile reale cu privire la bunuri imobile, utilizarea unui bun imobil, cu excepția cererilor privind lichidarea unei proprietăți matrimoniale în cazurile de divorț și anularea sechestrului asupra unui bun imobil sunt de competența instanței de pe teritoriul unde este situat bunul imobil sau partea principală a acestuia.

Plângerile înaintate de creditorii unei succesiuni înainte ca moștenitorii să accepte moștenirea sunt de competența instanței de pe teritoriul unde este situată moștenirea sau partea principală a moștenirii.

5 Cărei instanțe ar trebui să mă adresez în acest stat membru, având în vedere natura cazului meu și suma în joc?

Toate cauzele civile sunt audiate de tribunalele districtuale ca tribunale de primă instanță, cu excepția cauzelor audiate de tribunalele regionale sau de Tribunalul Regional Vilnius.

Tribunalele regionale audiază următoarele cauze civile în calitate de tribunale de primă instanță:

1. începând cu data de 4 aprilie 2013, acțiunile ce implică plângeri care depășesc 150 000 LTL, cu excepția cauzelor care vizează relațiile familiale și de angajare și a cauzelor care vizează repararea prejudiciului moral;
2. cauzele cu privire la relațiile juridice privind drepturile de autor extrapatrimoniale;
3. cauzele cu privire la relațiile juridice în licitații publice civile;
4. cauzele cu privire la proceduri de faliment sau restructurare, cu excepția celor referitoare la falimentul persoanelor fizice;
5. cauzele în care una dintre părți este un stat străin;
6. cauzele bazate pe plângeri privind vânzarea obligatorie de acțiuni (participație, dobândă);
7. cauzele bazate pe plângeri cu privire la anchetarea activităților unei entități juridice;
8. cauzele referitoare la repararea daunelor materiale și morale, rezultate din încălcarea drepturilor consacrate ale pacienților;
9. alte cauze civile care trebuie audiate de tribunalele regionale ca tribunale de primă instanță, conform legilor specifice.

Următoarele cauze sunt audiate exclusiv de Tribunalul Regional Vilnius, în calitate de primă instanță:

1. cauze referitoare la litigii conform [Legii privind brevetele \(Lietuvos Respublikos patentų įstatymas\)](#);
2. cauze referitoare la litigii conform Legii privind mărcile comerciale (*Lietuvos Respublikos prekių ženklų įstatymas*);
3. cauzele referitoare la adopția unui cetățean lituanian cu reședința în Republica Lituania, solicitată de cetățeni ai altor state;
4. alte cauze civile care sunt de competența exclusivă a Tribunalului Regional Vilnius, ca primă instanță, în temeiul unor legi specifice.

6 Pot să introduc o acțiune în justiție în mod individual sau trebuie să recurg la un intermediar, de exemplu un avocat?

O persoană poate intenta proces ea însăși sau prin reprezentantul său. Participarea unei persoane la o audiere nu privează acea persoană de dreptul la reprezentare în cadrul procedurilor. Este considerat oportun ca un reprezentant să fie prezent în instanță în numele persoanei pe care o reprezintă, cu excepția cazului când instanța consideră că este necesar ca persoana reprezentată să fie prezentă.

O persoană trebuie să fie reprezentată de un avocat în timpul procedurilor, în cauzele specificate de Codul de procedură penală și de [Codul civil \(Civilinis kodeksas\)](#); de exemplu, dacă instanța audiază o cauză în care este implicată o persoană declarată inaptă juridic, acea persoană trebuie să fie reprezentată de un avocat.

7 Pentru introducerea acțiunii, mai exact, cui trebuie să mă adresez: biroului de recepție, biroului grefierului instanței sau în altă parte?

Persoanele care doresc să trimită documente unei instanțe sau să obțină documente de la aceasta trebuie să contacteze greșea instanței, care va explica procedura pentru depunerea, obținerea sau returnarea documentelor. [Punctele de contact ale instanței](#)

De la lansarea portalului pentru servicii electronice e.teismas.lt pe 1 iulie 2013, a devenit posibil ca depunerea documentației unei cauze, urmărirea procedurilor, plata taxei judiciare și obținerea altor servicii să se efectueze [on-line](#).

Pentru a se asigura o tratare consecventă a cauzelor, s-a stabilit printr-o rezoluție ca, de la data de 1 ianuarie 2014, cauzele procesate în mod electronic de instanțele inferioare și transferate către curți de apel și de casație să fie de asemenea procesate electronic.

8 În ce limbă pot să-mi formulez cererea? Pot să formulez cererea oral sau trebuie să existe o cerere scrisă? Pot să trimit cererea prin fax sau prin e-mail?

Persoanele implicate într-o cauză trebuie să furnizeze copii originale ale actelor de procedură. În plus, instanța trebuie să primească un număr suficient de copii ale actelor de procedură tipărite: o copie pentru fiecare parte implicată (în cauzele cu mai mulți pârâți sau reclamânți, o copie pentru fiecare dintre aceștia sau, dacă un reprezentant sau o persoană autorizată a fost desemnată să primească actele de procedură referitoare la cauză, doar o copie pentru acel reprezentant sau persoană autorizată) și pentru părțile terțe, cu excepția cazului când un act de procedură este depus prin mijloace electronice. Orice anexe la actele de procedură trebuie depuse în același număr de copii ca și actele de procedură, cu excepția cazului când acestea sunt depuse prin mijloace electronice sau dacă instanța a autorizat ca anexele să nu fie transmise părților, deoarece sunt în număr prea mare.

Toate actele de procedură și anexele acestora trebuie înaintate instanței în limba națională. În cazul când părțile implicate în acțiune, cărora li se adresează actele de procedură, nu vorbesc limba națională, instanța trebuie să primească traduceri ale documentelor respective într-o limbă pe care acestea o înțeleg. În cazul când documentele depuse trebuie să fie traduse într-o limbă străină, părțile trebuie să ofere traduceri autorizate.

O plângere poate fi depusă electronic prin portalul de servicii electronice al instanțelor lituaniene <https://e.teismas.lt/lt/public/home/>, care poate fi accesat de pe site-ul web al Administrației Naționale a Instanțelor (*Teismų administracija*): <https://www.teismai.lt/en>.

9 Există formulare speciale pentru intentarea de acțiuni sau, în caz contrar, cum trebuie să depun cererea de chemare în judecată? Există anumite elemente specifice care trebuie depuse la dosar?

Un formular de plângere electronic poate fi completat pe portalul de servicii electronice al instanțelor lituaniene <https://e.teismas.lt/lt/public/home/>.

Orice plângere înaintată instanței trebuie să îndeplinească cerințele generale aplicabile conținutului actelor de procedură. (articolul 111 din Codul de procedură civilă). Actele de procedură trebuie depuse în instanță în scris. Fiecare act de procedură al unei părți implicate trebuie să specifice următoarele:

1. numele instanței unde este depus actul de procedură;
2. starea procedurală, numele, prenumele, codurile numerice personale (dacă sunt cunoscute) și reședințele părților implicate; alte adrese ale celorlalte părți implicate, în scopul transmiterii actelor de procedură cunoscute de reclamant; în cazul în care părțile implicate sau una dintre acestea este persoană juridică, actul de procedură trebuie să specifice numele complet, sediul social și orice alte adrese ale celorlalte părți implicate, în scopul transmiterii actelor de procedură cunoscute de reclamant, coduri, numerele

- conturilor curente (dacă sunt cunoscute) și detaliile instituțiilor de creditare (dacă sunt cunoscute);
3. metoda ce va fi utilizată pentru transmiterea actelor de procedură către partea implicată și adresa poștală de corespondență, dacă aceasta diferă de adresa reședinței sau a sediului social;
 4. natura și subiectul actului de procedură;
 5. circumstanțele care demonstrează subiectul actului de procedură și orice dovadă care confirmă circumstanțele respective;
 6. orice anexe trebuie atașate actului de procedură depus;
 7. semnătura persoanei care depune actul de procedură și data întocmirii acestuia.

O persoană implicată în acțiune, care bazează un act de procedură pe o normă de interpretare adoptată de o instanță internațională sau de instanța unui stat străin, trebuie să ofere o copie a deciziei instanței care să precizeze acea normă și o traducere autorizată a deciziei în limba națională.

Un act de procedură depus în instanță de un reprezentant trebuie să conțină informațiile despre reprezentant menționate la punctele 2 și 3 de mai sus și trebuie să fie însoțit de un document care atestă drepturile și obligațiile reprezentantului, atât timp cât un astfel de document nu a fost încă depus sau atât timp cât termenul de valabilitate al autorizației depuse la dosar a expirat.

O persoană autorizată de o parte implicată care nu poate semna actul de procedură trebuie să semneze acel document în numele părții respective, menționând motivul pentru care partea implicată nu poate semna personal documentul depus.

Articolul 135 din Codul de procedură civilă specifică faptul că declarația cu privire la cauza cererii trebuie să includă următoarele informații:

1. suma pretinsă, în cazurile în care va fi determinată o valoare în cadrul cererii;
2. circumstanțele care stau la baza plângerii înaintate de reclamant (motive concrete pentru plângere);
3. dovezi care să ateste circumstanțele precizate de reclamant, domiciliile martorilor și locația altor dovezi;
4. ce urmărește reclamantul (subiectul declarației cu privire la cauza cererii);
5. opinia reclamantului cu privire la posibilitatea pronunțării unei hotărâri în lipsă, în cazul în care nu există niciun răspuns la plângere sau la actul de procedură preliminar;
6. informații cu privire la reprezentarea de către un avocat. Dacă acesta este cazul, trebuie precizate numele, prenumele și adresa biroului avocatului;
7. opinia reclamantului privind posibilitatea încheierii unui acord de soluționare, dacă acesta dorește să ofere o astfel de opinie.

Declarația cu privire la cauza cererii trebuie însoțită de documente sau alte dovezi care stau la baza plângerii reclamantului, dovada plății taxei judiciare și orice solicitări de prelevare a dovezilor pe care reclamantul nu le poate înainta, precizând motivul pentru aceasta.

10 Va trebui să plătesc cheltuieli de judecată? Dacă da, când? Va trebui să plătesc un avocat chiar din momentul depunerii cererii?

Declarația cu privire la cauza cererii trebuie însoțită de toate documentele care susțin cererile dvs. și dovada plății taxei judiciare. Taxa judiciară pentru solicitări nefinanciare este de 100 LTL. În litigiile financiare, taxa judiciară plătită este egală cu un procent din suma solicitată, astfel cum se precizează în legile specifice: 3 % și cel puțin 50 LTL pentru solicitări de până la 100 000 LTL; 3 000 LTL plus 2 % din suma solicitată pentru solicitări între 100 000 LTL și 300 000 LTL; și 7 000 LTL plus 1 % din suma solicitată pentru solicitări peste 300 000 LTL. Taxa judiciară totală în litigiile financiare nu poate depăși 30 000 LTL.

Legile specifice menționează cazurile în care reclamantii sunt scutiți de la plata taxei judiciare. În plus, instanța are dreptul să acorde o scutire parțială a taxei sau să amâne plata taxei până la adoptarea unei decizii, având în vedere situația financiară a persoanei. Orice solicitare de scutire de la plata taxei judiciare sau de amânare a acesteia trebuie să fie justificată și însoțită de dovezi care să ateste starea financiară precară a persoanei.

În cadrul procedurilor de documentare, taxa judiciară plătită reprezintă jumătate din taxa plătită pentru plângere, dar nu mai puțin de 20 LTL.

Nu se plătește nicio taxă judiciară pentru apeluri separate, cu excepția apelurilor separate care solicită

implementarea unor măsuri intermediare, pentru care se achită o taxă judiciară de 100 LTL.

În cazul când actele de procedură sau anexele acestora sunt depuse în instanță doar prin mijloace electronice, taxa plătită reprezintă 75 % din taxa judiciară plătită pentru actul de procedură respectiv și trebuie să fie de minimum 10 LTL.

Un client trebuie să convină asupra acordării de servicii juridice împreună cu avocatul său, cu avocații săi sau cu o asociație profesională de avocați, prin semnarea unui acord. Partea trebuie să plătească taxa convenită pentru oferirea serviciilor juridice. Părțile sunt libere să convină asupra momentului plății, după cum doresc.

11 Pot să solicit asistență judiciară?

Legea privind asistența juridică garantată de stat (*Lietuvos Respublikos valstybės garantuojamos teisinės pagalbos įstatymas*) garantează acordarea asistenței juridice primare și secundare, în conformitate cu aranjamentele stabilite.

Asistența juridică primară este acordată cetățenilor Republicii Lituania și din alte state membre UE, persoanelor care au reședința legală în Republica Lituania sau în alt stat membru UE și persoanelor care au dreptul la aceasta în temeiul acordurilor internaționale la care Republica Lituania este parte. Asistența primară trebuie acordată imediat. Când acest lucru nu este posibil, veți fi notificat atunci când este acceptată, fapt ce trebuie să se întâmple în cel mult 5 zile de la data solicitării. Funcționarii și angajații municipali, avocații sau specialiștii agențiilor publice cu care municipalitatea a încheiat contracte vor oferi consultanță personală privind soluționarea în afara instanței a litigiului dvs., vor oferi informații privind sistemul juridic, legile și alte legislații și vor ajuta la redactarea unui acord de soluționare sau la completarea unei cereri pentru asistență juridică secundară. Asistența juridică primară poate fi refuzată în cazurile când cererea reclamantului nu este justificată în mod clar, când reclamantul a primit deja consultanță extinsă privind aceeași chestiune, când este clar că persoana poate obține consultanță din partea unui avocat fără să apeleze la asistența juridică garantată de stat conform legii sau când cererea nu vizează drepturile proprii și interesele legitime ale persoanei, cu excepția cazurilor de reprezentare specificate prin lege.

Asistența juridică secundară poate fi primită de aceleași persoane, dar acordarea acestei asistențe depinde de asemenea de nivelul venitului total al acestora.

Asistența juridică secundară poate fi acordată oricărei persoane cu reședința în Republica Lituania, ale cărei bunuri și venit anual nu depășesc nivelul eligibilității stabilit de guvern cu privire la acordarea asistenței juridice. Bunurile și veniturile sunt clasificate pe două niveluri, I și II: pentru nivelul I, statul acoperă 100 % din costurile pentru asistența juridică secundară, în timp ce pentru nivelul II, statul acoperă 50 % din costurile pentru asistența juridică secundară (restul de 50 % trebuie suportat de persoana în cauză).

Următoarele persoane au dreptul să primească asistență juridică secundară gratuită, indiferent de bunurile sau venitul anual al acestora: suspectii, persoanele inculpate sau condamnate în cauze penale, în care participarea unui avocat al apărării este obligatorie; victimele din cauze referitoare la repararea daunelor cauzate de o infracțiune, inclusiv cazurile în care repararea trebuie stabilită într-o cauză penală; persoanele care primesc ajutoare sociale; persoanele care sunt sprijinite de instituții rezidențiale de asistență socială; persoanele care suferă de un handicap grav sau recunoscute ca fiind inapte de muncă; persoanele care au atins vârsta pensionării și despre care s-a stabilit că au nevoi speciale de un grad ridicat; tutorii acestor persoane, în cazurile când asistența juridică este necesară pentru reprezentarea și protejarea drepturilor și intereselor persoanelor aflate sub tutela lor; persoanele care furnizează dovada (un ordin de sechestru asupra proprietății etc.) că sunt incapabile, din motive obiective, să își utilizeze proprietatea și fondurile și, prin urmare, proprietatea și venitul anual al acestora, pe care le-ar putea utiliza după cum doresc, nu depășesc nivelul de eligibilitate prevăzut de guvern, în ceea ce privește acordarea asistenței juridice secundare; persoanele care suferă de o boală mintală gravă, în cazurile în care este vizat tratamentul sau spitalizarea forțată a acestora; tutorii acestor persoane, în cazurile când asistența juridică este necesară pentru reprezentarea și protejarea drepturilor și intereselor persoanelor respective; debitorii, în cazurile când plângerea este înaintată împotriva ultimei reședințe a acestora, unde locuiesc în prezent; părinții sau alți reprezentanți legali ai unui minor, în cazurile care vizează deplasarea copilului; minorii care nu sunt căsătoriți sau recunoscuți de o instanță ca fiind în deplinătatea capacității juridice și care se prezintă în instanță în nume propriu, în cazurile prevăzute de lege; persoanele care urmăresc să fie declarate inapte din punct de vedere juridic, în cauze care privesc declararea unei persoane

fizice ca fiind inaptă din punct de vedere juridic; persoanele care urmăresc înregistrarea unui nou-născut și alte cauze precizate în acordurile internaționale în care Republica Lituania este parte.

12 Din ce moment se consideră că acțiunea mea este introdusă în mod oficial? Voi primi informații din partea autorităților cu privire la introducerea corectă a acțiunii?

O instanță va decide admisibilitatea prin adoptarea unei rezoluții. Această procedură este considerată a fi punctul de pornire al unei cauze civile. Dacă există orice fel de deficiențe, iar o persoană care participă în cauza respectivă sau care a depus o plângere/un act de procedură elimină acea deficiență conform cerințelor și termenelor stabilite de instanță, se consideră că plângerea/actul a fost depus la data la care acesta este transmis instanței. Altfel, se consideră că acesta nu a fost depus și este returnat reclamantului, împreună cu anexele, prin ordin judecătoresc, în cel târziu cinci zile lucrătoare după termenul limită pentru eliminarea deficiențelor.

Un reclamant are dreptul să își retragă plângerea, atât timp cât instanța nu a trimis o copie a acesteia pârâtului. Plângerea poate fi retrasă ulterior doar dacă pârâtul este de acord și dacă plângerea este retrasă înainte ca tribunalul de primă instanță să pronunțe o decizie.

13 Voi obține informații detaliate referitor la succesiunea evenimentelor ulterioare (cum ar fi intervalul de timp permis pentru înfățișare)?

Părțile implicate sunt informate cu privire la ora și locul unei audieri în instanță sau cu privire la măsurile procedurale individuale prin citație sau prin notificarea instanței. Programul audierilor în instanță este de asemenea disponibil pe internet, prin intermediul Sistemului de informații al instanțelor lituaniene, accesibil pe site-ul web al Administrației Naționale a Instanțelor. <http://liteko.teismai.lt/tvarkarasciai/>

■ Ultima actualizare: 21/10/2019

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.